

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 788/2024
04.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ђурђа Бошковић, адвокат из ..., против тужене Основна школа „Ђуро Стругар“ из Београда, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 961/23 од 26.10.2023. године, у седници одржаној 04.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж1 961/23 од 26.10.2023. године.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду П1 277/19 од 11.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијено је преиначење тужбе као у поднеску тужиле од 24.06.2019. године додавањем још захтева уз постојећи захтев за накнаду нематеријалне штете. Ставовима другим и трећим изреке, Трећи основни суд у Београду огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, као и да ће се по правноснажности решења списи предмета П1 277/19 доставити Вишем суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Решењем Вишег суда у Београду Гж1 961/23 од 26.10.2023. године, ставом првим изреке, одбачена је као недозвољена жалба тужиле у делу којим се побија став први изреке првостепеног решења. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђено првостепено решења у ставовима другом и трећем изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 3. истог члана прописано је да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује, односно којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању жалбе изјављене против првостепене пресуде, у делу којим је одлучено о главној ствари.

У конкретном случају, ревизија изјављена против другостепеног решења, којим је одбијена као неоснована жалба тужиље и потврђено првостепено решење у делу одлуке о стварној ненадлежности суда за поступање у овој правној ствари и уступање надлежном суду није дозвољена јер се тим решењем поступак правноснажно не окончава у смислу одредбе члана 420. став 1. ЗПП. Такође, ревизија није дозвољна ни у делу којим је одбачена као недозвољена жалба тужиље у смислу одредбе члана 420. став 3. ЗПП, будући да у конкретном случају побијаним решењем није одлучено о главној ствари, већ је одбачена жалба тужиље у делу којим се побија став први изреке првостепеног решења којим је одбијено објективно преиначење тужбе као у поднеску тужиље од 24.06.2019. године, додавањем још захтева уз постојећи захтев за накнаду нематеријалне штете.

На основу изложеног, Врховни суд је на основу чланова 413, 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ставови 1. и 3. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић